

“ԹՈՂ ՏՈՒՔԻ ՄԱՆԻ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՍԻ ԳԱՆ” ԳՈՒԿ. ԺԸ. 16:

ՀԱՏՈՐ Զ.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ. ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1. 1877.

ԹԻՒ 2.

միակ արմաւենին անգամ որ Նոր կտակարանին մէջ յիշուած երի-քովին տեղը կը ցուցնէր դեռ քանի մը տարի առաջ:

Շրջակայ երկիրն ընդհանրապէս անբեր և ամայի է, միսյն ընդարձակ և լայն գօտի մը կայ, զոր քանի մը առուակներ ոռոգելով պաղարեր կ'ընեն:

ՀՈՎՈՒԻՆ ՀԻՒՐԸ

Շարունակութիւն Աւերաբերէ 1 Բոսնի

Յակօր գլուխը քերելով սկսաւ խորհիլ: Մտածեց թէ տղան գրեթէ մեռնելու վրայէր, երբ վերը յիշուած բոլոր բաներն եղան. բայց մինչդեռ կը խորհէր, գիւղին եկեղեցւոյն զանգակաց ձայնը նորէն անոր ականջն հասաւ, և կարծես թէ այն ձայնը հետեւալ խօսքը կը բերէր Յակօրայ ականջը. «Մնոր սիրոյն համար, Անոր սիրոյն համար, Մնոր սիրոյն համար:» Ուստի Յակօր ուշաբերելով բարձրաձայն ըսաւ. «Այո, պիտի ընեմ:»

«Ի՞նչ պիտի ընես», ըսաւ տղան երկչոտ ձայնով:

«Քեզ իմ տունս պիտի տանիմ», ըսաւ հովիւը:

«Զիս տանելով ի՞նչ պիտի ընես», ըսաւ տղան:

Յակօր, «Մի՛ վախնար, քիչ ատենէն աչէկ բան մը պիտի լսես», ըսաւ տղուն:

Երբ իրիկուն եղաւ, Յակօր իր ոչխարները ժողվելով վարախը տարաւ, Յետոյ տղուն հետ տուն գնաց: Կինը շննդեան տօնին առթիւ աղէկ կերակուր մը պատրաստած էր: Կրակարանին մէջ աղէկ կրակ մը կը վառէր, և սենեակն այնպէս տաք և լուսաւոր էր, որ փո-

ԵՐԻՔՈՎ

Վ երի պատկերին մէջ կը տեսնուին քանի մը խարխուլ աւերակներ այն տեղին վրայ, ուր էր երիքով քաղաքը մեր Տէրօջը ժամանակ: Սուրբ Գրոց մէջ յիշուած առաջին երիքովը որուն պարիսպները կործանեցան երբ Յետու և իսրայէլի որդիքն անոր բոլորտիքը

պտտեցան, ինչպէս հրամայած էր Աստուած, ոչ այս տեղ այլ անկէ քիչ մը հեռու էր: Հիմա այն քաղաքէն բնաւ նշան մնացած չէ:

Երիքով երբեմն «Քաղաք անուշահոտութեան», երբեմն ալ «Քաղաք արմաւենեաց» կը կոչուէր: Երիքովի շրջակայ երկիրը բարեբեր և գեղեցիկ էր: Բայց հիմա անյայտ եղած է այն

ղոցի խեղճ տղան երբէք նմանը տեսած չէր :

Յակորայ երէց որդին, Մենիկ հարցուց հօրը, « Ո՞վ է այս տղան : » Յակորէ պատասխանեց. « Փոխանակ մեծ թագաւորին այս տղան եկաւ մեր տունը մեզի հետ Ծննդեան ընելու : Գնա հանդերձներէդ քանի մը կտոր բեր որ այս խեղճ տղան հագուեցնենք : »

Մենիկ գնաց իր հանդերձներէն քանի մը կտոր բերաւ, և խեղճ տղան իր հին և թաց լաթերն հանելով տաք և չոր զգեստներ հագաւ, և ամէնքն 'ի միասին սեղան նստան : Տղան շատ աւնօթի ըլլալով այնպէս ախորժակով կ'ուտէր որ տեսնողը կրնար կարծել թէ խեղճ տղան կենացը մէջ բան կերած չէր :

Կերակուրէն ետքը տղան հարցուց Յակորայ, « Ո՞վ է այն թագաւորը որուն կը սպասէիր այս երեկոյ : »

Յակորէ պատասխանեց. « Այն մեծ թագաւորն է, որուն ծննդեան տօնն այս օր կը կատարենք : »

« Ո՞վ է ան, և ո՞ւր կը բնակի, » հարցուց նորէն տղան : « Ան հիմա մեծ թագաւոր է, » ըսաւ Յակորէ, « բայց ժամանակաւ քեզի պէս աղքատ էր : Այս թագաւորը Տէր Յիսուս Քրիստոսն է, և ես անոր սիրոյն համար զքեզ այսօր հոս բերի : »

Խեղճ տղան շատ ուրախ եղաւ լսելով այն մեծ թագաւորին վրայով, որոյ սիրոյն համար դաշտերէն այնպիսի գեղեցիկ տուն մը բերուեցաւ :

Բարեսիրտն Յակորէ զանի իւր տղոցը հետ պահեց, մինչև որ տղան մեծնալով կարող եղաւ աշխատիլ իրեն համար : Այն Ծննդեան իրիկունը հովուին հիւրին համար օրհնութեան օր մը եղաւ :

ԲՈՒՍԻԱՏԻՈՅ ԱՒԱԶԻ ԽԱՂԸ

Կաւ է և աւաղէ շէնք շինելու փափաք ունեցող տղոց համար նշանաւոր տեղ է Բուսիոյ մայրաքաղաքը Փեդրասուրկ : Յիշեալ քաղքին հասարակաց պարտէզներէն շատերուն մէջ բաց և ընդարձակ տեղեր կան :

Այս բաց տեղերուն իւրաքանչիւրին մէջ երկու կանգուն բարձրութեամբ աւաղի կոնաձև կոյտեր կը տեսնուին :

Այն կողմերու տղայք առաւօտեան ճաշէն ետքը փոքրիկ բահերով, տապարներով և սայլերով աւաղի կոյտերուն քով կու գան, այն կոյտերը կը փորեն, և աւաղը չորս կողմ կը տարածեն Հետեւեալ առաւօտ երբ տղայք պար-

տէզները կու գան, կը տեսնեն որ աւաղները դարձեալ կոնաձև դիզուած են. Փեդրասուրկի թագապետութիւնն այն աւաղները դիզել տուած է տղայոց զբօսանաց համար, և ամէն առաւօտ դիզել կու տայ : Այս զբօսանքն օգտակար է, վասնզի քաղքին տղայք այն բաց տեղերուն մէջ մարմնամարզութիւն ընելով առողջարար օդ կը ծծեն և առողջ կ'ըլլան :

ԿՈՒԱՆՈՅ

Վերի պատկերին մէջ կը տեսնուի կղզի մը որ ջուրէն վեր է և թռչուններով ծածկուած կ'երեւի : Այս կղզին Հարաւային Ամերիկայի մէջ Բերուի ծովափերին մօտ կուանոյ կոչուած կղզիներէն է : Կղզիները ծածկուած են չոր և ձերմակ նիւթով մը որ դիւրութեամբ փոշի կը դառնայ : Այս նիւթն ալ կուանոյ կը կոչուի, և կազմուած է միլիոնաւոր ծովային թռչնոց աղբէն, որ դարերէ ի վեր հոն դիզուած է : Փորձով գտնուած է որ այս նիւթն օգտակար է արտերը պարարելու և զօրացնելու, ուստի և շատ մարդիկ ամէն տարի նաւերով այն կղզիներն երթալով այս նիւթէն կ'առնեն, և տանելով կը ծախեն Ամերիկայի և Եւրոպայի երկրագործներուն : Վերի պատկերին մէջ տեսնուած նաև կուանոյ տանող նաւ է :

Տղայոց Աւետարեցի համար

ՄԱՐԻՅԱ ՏԻԿՆՈՋ ՍԵՒ ՀԱԻԸ

Մեր դրացի Աննիկ տիկինը երեք զաւակ ունէր որ բաւական շատակեր էին, մանաւանդ կրտսերը : Թերեւս պիտի ըսէք թէ շատակերութիւնը մեծ մոլութիւն մը չէ. տղայք առողջ կազ-

մութիւն և զօրաւոր ստամոքս ունենալով շատ կ'ուտեն : Արդարև շատակերութիւնը մեծ մոլութիւն մը չէ, բայց մեծ մոլութիւններու ճամբայ կը բանայ, ինչպէս պիտի տեսնուի հետեւեալ պատմութենէն :

Աննիկ տիկինն իր գզրոցին մէջ խոչոր տանձեր պահած էր Ծննդեան տօնին համար, բայց օր մը գզրոցը բանալով տեսաւ որ տանձերէն երկուքը պակասած էին :

Աննիկ տիկինը հարցուց իր տղոցը թէ այն տանձերն առի՞ն. բայց տղայք միաբերան ուրացան, և անոնցմէ մին հողագործին տղէն կը կասկածէր իբր թէ ան էր գողը : Աննիկ տիկինը կը ցաւէր ոչ թէ տանձերուն կորստեանը, այլ գողութեան չար գործին համար, և սկսաւ ինքնին խորհիլ :

Մինչդեռ նա առանձին կը խորհէր այս բանին վրայ, անոր քով եկաւ Մարիցա տիկինը որ հնարագիտութեան մասին մեծ համբաւ ստացած էր : Աննիկ տիկինը Մարիցա տիկնոջ պատմեց գործը, և անոր խորհուրդ հարցուց թէ ինչպէս կրնար գտնել տանձերուն գողը :

Մարիցա տիկինն ըսաւ. « Գողը գտնել դիւրին է : Դուն հիմա տղաքդ և տանը մէջ գտնուողներուն ամէնքը հոս ժողվէ : » Երբ ամէնքը ժողվեցան, Մարիցա տիկինը սկսաւ այսպէս խօսիլ.

« Ձեր մէջ գող մը և ստախօս մը կայ, որ գտնուելու և պատժուելու է : Ես հոս հաւ մը ունիմ որ գողեր գտնելու մէջ շատ վարպետ է : Պէտք է որ ամէնքդ անոր առջեւէն անցնիք, և անոր կոնակը շփէք : Երբ գողին ձեռքը հաւուն կոնակին կը դպչի, հաւը թեւերն ու ոտքերն իրարու զարնելով յանկարծ ձայն կը հանէ : »

Այս ըսելէն ետքը Մարիցա տիկինը կողով մը բացաւ, որուն մէջ էր հաւը : Փոքր գողին սիրազ գող ելաւ այս բանին վրայ :

Ամէնքը կարգաւ եկան և հաւուն կոնակը շփելով անցան, բայց հաւը ձայն չհանեց և գողը չյայտնուեցաւ : Մարիցա տիկինը տղայոց ուղղելով

իր խօսքն ըսաւ. «Կ'երևի թէ հաւս իր քնաւորութիւնը փոխած է: Թերևս գողին ձեռքերուն մէջ գրեց. երկընցուցէք ձեր ձեռքերը որ տեսնեմ:» Առաջինը երկնցուց ձեռուրները և տեսնուեցաւ որ անոր ձեռքը սև ներկուած էր: Տղան «Ես բան չգողցայ» ըսաւ. «ստախօս է այս հաւը»:

Մարիցա տիկինն իր քննութիւնը շարունակելով հասաւ կրտսերին, և տեսաւ որ անոր ձեռքը ճերմակ մնացած էր. և ըսաւ անոր. «Անիրաւ գող, ինչո՞ւ տանձերը գողցար և սուտ խօսեցար, դու ես գողը, խոստովանէ:» Ամէնքը սկսան խորհիլ այս բանին վրայ, և չէին կրնար հասկնալ թէ ի՞նչ էր անոր գաղտնիքը: Մարիցա տիկինը հաւուն գաղտնիքը չյայտնելու համար անոնց բան մը չըսաւ:

Փոքրիկ բարեկամներս, կը հարցնեմ ձեզի, Հասկցա՞ք ինչ էր հաւուն հնարագիտութիւնը: Մարիցա տիկինն արդարև հնարագէտ էր. առաջուց մուր քսած էր իր հաւուն կոնակը գողը գտնելու համար: Անոնք որ անպարտ էին, հանգարտ խղճիւ հաւուն կոնակը չփելով անցան, և այս պէս անոնց ձեռքերը սևեցան. իսկ բուն գողը վախնալով թէ հաւը ձայն պիտի հանէր երբ անոր կոնակին, ուստի և ձեռքը չսևեցաւ, և այսպէս անոր յանցաւորութիւնը յայտնուեցաւ, և ինք խայտառակ եղաւ:

ՍԵՒ ՍԱԹ

Մեր կատուն այնպէս սեւ է, որ անոր սեւ սաթ անունը տուած ենք: Ամէնքս ալ ջանացած ենք կրթել այս կատուն և անոր քանի մը բան սորվեցնել, բայց կատուն դեռ երկու մեծ թերութիւններ ունի: Անոր թերութիւններէն մին է ծուլութիւնը, և միւսը՝ ամէն բան լսելու և իմանալու հետաքրքրութիւնը: Մինչ մեծ և փոքր մկունք համարձակ կը պտտին սենեկին մէջ, մեր կատուն կը սիրէ վառարանին քով նստել և մշտնապէս: Մինչ օր մը մեր խոհակերը սեղանը համեղ կերակուր կը դնէր, Սև սաթն անոնց հոսն առնելով սկսաւ խոհակերին ետևէն երթալ, որպէս թէ կը խընդրէր որ այն կերակուրներէն անոր ալ տրուէր: Բայց խոհակերը սաստելով ըսաւ անոր. «Կորսուէ, ծոյլ. արժանի չես կերակուր ուտելու»:

Կատուն ետ քաշուելով, երբ դուռը բացուեցաւ դուրս ելաւ: Քիչ

մը ետքը երբ դուռը նորէն բացուեցաւ, կատուն նորէն ներս մտաւ, և բերանը մեծ մուկ մը ունէր: Կատուն, իր որսը բերանը, խոհակերին ետևէն կ'երթար, և իբր թէ ըսել կ'ուզէր. «Պարոն խոհակեր, դուն քիչ մը առաջ զիս ծոյլ կոչեցիր, բայց ահա կը ցուցնեմ որ ծոյլ չեմ, ուրեմն ինծի կերակուր տալու ես»:

Կատուն աղէկ կերակուր մը տրուեցաւ, և կարծեմ թէ այն օրէն ի վեր անոր ծուլութիւնը սկսաւ երթալ անկէ, վասնզի կերակուր ուտելէն ետքը վառարանին քովը նստելով փոխանակ մրափելու, աչքերը տնկելով մառանը կը դիտէր, այնպէս որ քիչ օր ետքը մուկերն անհետ եղան անկէ: Հասկցան թէ իրենց համար վտանգաւոր էր այնուհետև տանը մէջ համարձակ պտտել, մինչ արթուն և և աշաւուրջ կատու մը պատրաստ էր զանոնք իրեն որս ընելու:

Ուրիշ անգամ պիտի խօսիմ Սեւ սաթին միւս թերութեան վրայ, և պիտի պատմեմ թէ ինչպէս ուղղեց նաև այն թերութիւնը:

ԳՊՐՈՑ ԳԱՅՈՂ ՏՂԱՅԻ

Վերը պատկեր մը կայ փոքր տղոց համար: Գերմանացի երկու տղայք, Հանս և Կրէչէն, դպրոց կերթան և Ձրից դահկով կը տանի զանոնք:

Գետինը ձիւնով ծածկուած է, վասնզի ձմեռ է: Օդը շատ ցուրտ է, բայց այն փոքր տղայք տաքուկ հանդերձներ հագած ըլլալով ցուրտէն չեն վախնար:

Ձրից բաւական դժուարութեամբ կը քաշէ դահուկը որուն վրայ նստած են Հանս և Կրէչէն: Քիչ մը ետքը Հանս դահուկէն պիտի ելլէ, և անոր տեղ Ձրից պիտի նստի: Կ'ուզէ՞ք գիտնալ թէ այս տղայք դահուկն ինչ կ'ընեն դըպ-

րոցի ատեն: Դպրոցին դրան վրայ գամէ մը կը կախեն զայն, և երբ խաղալու ատենը կուգայ, իրենց դահուկը գամէն վար կ'առնեն, և բլուրն ի վար կը սահին անով:

ՓՈՒՐԻԿ ԱՂՋԻԿՆ ՈՒ ԱՆՈՐ ԳՐԻ ՕՐԻՆԱԿԸ

Դպրոցի մը մէջ փոքրիկ աղջիկ մը գրի օրինակն առջին առած, և աչքերն անոր տնկած ուշադրութեամբ կը դիտէր թէ տողերն ինչպէս շիտակ, և գիրերն ինչպէս գեղեցիկ և վայելուչ կերպով գրուած էին: Աղջիկն այսպէս գրի օրինակին նայելով, մտքէն ըսաւ. «Ես երբէք պիտի չկրնամ այսպէս գեղեցիկ գրել»: Յետոյ գրիչը ձեռքն առաւ և անոր ծայրը թղթին վրայ դրաւ: Խեղճ աղջկան ձեռքը կը դողար, ուստի կամաց մը ձեռքը ետ քաշեց, և դարձեալ ուշադրութեամբ օրինակին նայելով ըսաւ. «Որչափ հնար է աղէկ գրելու պիտի ջանամ»: Այսպէս ըսելով թուղթին կէսը լեցուց բայց գիրերը և տողերը ծուռ ու մուռ էին: Գիր գրել նոր սկսող փոքրիկ տղէ մը ասկէ աւելի բան կը յուսացուի՞:

Աղջկան ընկերներէն մին անոր գրին նայելով, «Գիրդ շատ գէշ է» ըսաւ: Խեղճ աղջկան աչքերն արտասուօք լեցուեցան, երբ այսխօսքը լսեց, և մտքէն կ'ըսէր. «Վարժուհիս պիտի բարեկանայ երբ գիրս տեսնէ:»

Բայց երբ վարժուհին եկաւ և փոքրիկ աղջկան գիրը տեսաւ, զուարթ դէմքով ըսաւ անոր. «Աղջիկս, կը տեսնեմ որ կը ջանաս աղէկ գրել սորվիլ: Այս ջանքդ աղէկ է:» Աղջիկը քաջալերուեցաւ վարժուհւոյն խօսքերէն և գրիչը ձեռք առնելով սկսաւ դարձեալ գրել: Ուշադրութեամբ կը նայէր օրինակին, և կը գրէր: Բայց աղէկ գիր գրել սորվիլ շատ դժուարին է: Գրերէն ոմանք այս դին, ոմանք այն դին ծռած էին, ոմանք ալ ամէն կողմ կը նայէին: Երբ վարժուհին մտեցաւ, աղջիկը դողալով ըսաւ, «Կը վախնամ որ շատ գէշ պիտի գրես ես գիրս և պիտի չհաւնիս, վասնզի

օրինակիս ամենևին նմանութիւն չունի:” Բայց վարժուհին անոր, “Աղջիկս, գիրդ գէշ չեմ գտներ, վասնզի ոչ թէ գրուածիդ, այլ նպատակիդ և փափաքիդ կը նայիմ:” ըսաւ: “Փութով և սըրտանց աշխատելով օրէ օր յառաջ կ’երթաս, և վեջապէս կը յաջողիս աղէկ գրելու:”

Աղջիկը շնորհակալ եղաւ վարժուհւոյն, և անոր խօսքերէն քաջալերուելով գրիչը ձեռքն առաւ և աւելի փափաքով և ջանքով սկսաւ գրել:

ԿԻՆԱՄՈՆԻ ԾԱՌԸ

Կինամոնը դարիճենիկ ծառին կեղևն է: Այս ծառը Հնդկաստանի մէջ, մանաւանդ Սէյլան կղզին կը բուսնի: Ճամբորդ մը այսպէս կը գրէ կինամոնի ծառին վրայ,

“Կէս օրէն ետքը գացինք դէպ ի կինամոնի պարտէզները որ նշանաւոր են: Այս պարտէզներն այն երկրին մէջ աւելի քան տասն և եօթն հազար արտավար տեղ կը բուսեն, և ամենէն ընդարձակ պարտէզները Գոլոմպոյի մօտերն են: Կինամոնի ծառն անբեր և աւաղուտ գետնի և խոնաւ օդի մէջ շատ աղէկ կը բուսնի: Անտառաց մէջ վայրի կինամոնի ծառերը մեծ խնձորենւոյ մը չափ կը մեծնան, բայց պարտէզներու մէջ երեք կամ չորս կանգուն մեծ կ’ըլլան, վասնզի պարտիզպանք անոնց շատ բարձր ճիւղերը կը կտրեն: Կինամոնի ծառին տերեւը դափնւոյ տերեւին կը նմանի, և գոյնը քիչ մը աւելի բաց է: Տերեւները երբ նոր կը բացուին կարմրագոյն են և երթալով կը դեղնան: Ծաղիկը սպիտակ է և երբ ամբողջ կը բացուի, պարտէզը կը ծածկէ: Շատ բան լսած էի այն կղզիէն վըջող անուշ հովերուն վրայ, բայց շատ զարմացայ և ցաւեցայ երբ պարտէզներուն մէջէն անցնելով անուշ հոտ չառի: Ծառերուն բոլորտիքն անուշահոտ տունկ մը կայ. մենք նախ այն տունկին հօտն առնելով կարծեցինք թէ կինամոնի հոտ է, բայց քիչ մը ետքը տեսանք որ սխալած էինք: Կինամոնի ծառին տերեւը երբ նոր կը վըրցուի, հոտ ունի, բայց ծաղիկը

չատ քիչ հոտ ունի և կամ բնաւ հոտ չունի:

Կինամոնի պարտէզներուն տէրը կինամոնի ծառին կեղևները հանողներէն քանի մը հոգի զրկեց մեզի: Ասոնք իրենց հետ իբր մէկ կանգուն երկայն ոստեր բերելով դանակներով, կը հանէին անոնց կեղևները, և ապա գործիքով մը կեղևներն երկայն շերտեր ընելով խորձ կը կապէին, Այսպէս կը հանուի և արեւին մէջ կը չորցուի, փայտն ալ վառելու համար կը ծախուի:”

“ՔԱՇԷ, ԱԴԱՄ, ՔԱՇԷ”

Իռլանտայի մէջ Ադամ անուն տղա, մը կտաւի գործարան մը դրուեցաւ: Անգամ մը մարդ մը պրակ (թօփ) մը կտաւ շինել ապսպրեց գործարանին ատրոջը: Պրակը գործուեցաւ, բայց չափը պակաս էր: Գործարանին տէրը խորհեցաւ կտաւը քաշելով պահանջուած չափին մօտեցնել, ուստի կտաւին մէկ ծայրէն ինք բռնեց, միւս ծայրն ալ վերայիշեալ տղուն տալով կ’ըսէր. “Քաշէ, Ադամ, քաշէ:

Տղան յանձն չառաւ այնպէս ընել, երբ գործարանին տէրը պատճառն հարցուց՝ անոր, “Ղան զի անիրաւութիւն է” ըսաւ տղան:

Գործարանին տէրն ըսելով թէ, “Դուն այսպիսի արուեստի մը յարմար չեր,” հանեց տղան գործարանէն: Այս տղան յետոյ նշանաւոր քարոզիչ մը եղաւ:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐԲ ԿԱՐԴԱՅՈՂ ՓՈՔՐԻԿ ՏՂԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքէ մը բազմութիւն մը ելլելով առուի մը մէջէն դէպ ի բլուր մը կը քալէ: Արք և կանայք և տղայք խառն ի խուռն, շատ տխուր և գլուխի վայր խոնարհած կ’երթան: Շատերուն աչուրներէն ջերմ արտասուաց կաթիլներ կը հոսեն, և շատ սրտերէ հառաչանաց ձայներ կը բարձրանան դէպ երկինք: Բայց անոնց հետ թագաւոր մը կայ որ իր փառաւոր հանգերձները հանած է, և բոկոտն կ’երթայ առջևէն: Բազմութիւնը տեղ մը հասնելով կը կենայ և կը թուի թէ անոնց մէջէն ոմանք ետ կը դառնան: Ասոնք քահանայք են զորս թագաւորն Աստուծոյ տապանակին հետ նորէն կը զրկէ քաղաքը ուստի բոլոր այն բազմութիւնը կը փախչէր: Երբ թագաւորը և մնացեալ բազմու-

թիւնը բլրոյն գագաթը հասնելով անկէ յառաջ կը քալեն, ուրիշ մարդիկ էշերով և պաշարներով կը դիմաւորեն զանոնք, և քանի մը վայրկեան թագաւորին հետ խօսելէ ետքը կը միանան բազմութեան հետ և մէկ տեղ կերթան: Քիչ մ’ալ յառաջ երթալէն ետքը կատաղի մարդ մը վազելով կու գայ բազմութեան մօտ, և ճամբէն քարեր ժողվելով կը նետէ բազմութեան և թագաւորին ետեւէն, բայց անոր այն թշնամանացը կարեւորութիւն չի տրուիր: Վերջապէս բազմութիւնը յարմար տեղ մը հասնելով կը հանգչի:

Ո՛վ էր այն թագաւորը և ի՞նչ վըտանգէ կը փախչէր: Ո՛վ բերաւ էշերը և պաշարները: Ո՛վ էր որ քարներ տնելով կ’երթար բազմութեան ետեւէն: Այս պատմութիւնը ո՛ր կը գտնուի:

ԱՆՅԵԱԼ ԱՄՍՈՑ ՀԱՐՑՄԱՆՑ ՊԱՏԱՄԱՆ

Նոյեմի, Հուլիս և Որիւս էին այն երեք կանայք: Հուլիս Դաւթի հանին էր: Հո-ի-Ա-Դ:

ՍՈՒՏ ԽՕՍԻԼ

տախտան ի՞նչ կը շահի սուտ խօսելով” հարցուեցաւ ժամանակաւ ի մաստուն մարդու մը: Խմաստունն այն հարցման այսպէս պատասխանեց. “Ստախտ մարդուն շահն այս է որ, եթէ ուղիղ ալ խօսի, ոչ ոք կը հաւատայ անոր խօսքին:”

Տղայք, միշտ յիշեցէք խմաստուն մարդուն այս խօսքը, և մի մոռնաք նաև թէ աշխարհիս ամէնէն մեծ իմաստուններէն աւելի մեծ իմաստուն մը ըսած է. “Բոլոր ստախտներուն բաժինը կրակով ու ծծուկով վառած լիճին մէջը պիտի ըլլայ:”

Ա. Ի. Ե. Տ. Ա. Բ. Ե. Ր. ԳԻՆԵՐԸ

Ամսական Աւետարեբրին գինն է փոսթայի ծախքով տարին $\frac{1}{4}$ արծաթ մէ՛ ճիտիյէ կանխիկ, և մէկ թերթը 30 փառ է:

Շաբաթական Աւետարեբրին գինն է փոսթայի ծախքով տարին $1 \frac{1}{2}$ արծաթ մէ՛ ճիտիյէ կանխիկ:

Ամերիկայի միսիսնարաց ընկերութեան կողմէն Խմբագիր ձ. Բ. ԿԻՆ Ծիշանճըլար եօդուլու, Ամերիկան խան

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ա. ՅԱՊՈ ՊՅՍՏՅԵՆ